

μοναχίας; ο φόβος μήπως παραδοθώ εἰς τὴν θλῖψίν μου. "Αν ἡμενά πλήσιεστεροι μεταξύ μας, Καΐῳ, δι' ἔβλεπα δι τι αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκην νὰ ζῆς πλησίον" μου, δι' εὐρισκα ἀνακούρισιν ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ φιλίᾳ σου, οὐδέποτε θά ἐλέμφαντα τοιαῦτην σκέψιν καὶ τοιαῦτην ἀπόφασιν. 'Αλλὰ σὺ ἔρχεσαι καὶ φεύγεις ωσδὲ ζένος. Δέν εἰξένω οὔτε καν δι' ἄλλο σὲ ἐπανίδω πλέον, καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀδιαφορίας σου, Καΐῳ, ξω ἀποδέξεις εἰς προγούμενα συμβάντα. Οὔτε καν περὶ τοῦ γάμου σου μοῦ ἀμύλησες ποτέ.'

'Ο κύρης ἑστεράτησε καὶ ὁ Καΐῳ ἑτρόμαζε. 'Ηξενρε λοιπὸν δι πατήρ του δι τι ἡτο νυμφευμένος καὶ δημος δὲν τῷ ἀνέρερεν ἔως τῷρα τίποτε περὶ τούτου. 'Η εὐδια-

κρισία αὐτῇ τὸν συνεκίνησε, προσέτι καὶ ή δῆλο ὅμιλά τοῦ κόμητος ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς αὐτὸν καὶ προύκάλεσεν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐπιεικέστερα, καὶ τρυφερώτερα αἰσθάματα.

«Ἐχεις δίκη, πατέρα» εἶπεν ὁ Καΐῳ. «Ἐπιδοκιμάζω δῆλα, δᾶσι εἰπεις. Συγχώρησέ με διὰ τὴν ἐπιρυματικότητά μου! Επιθυμῶ μάλιστα νὰ σου ἀναγγείλω καλλάς ἀγγελίας. 'Η Κλεμεντίνα 'Ιουλία ἐδέχθη τὴν πρότασιν σου, καὶ θὰ σου εἴπη τὸ ναῖ.»

Ο γηραιός κόμης κατελήφθη ὑπὸ μεγάλης συγκινήσεως καὶ ἤρχισε νὰ τρέμῃ δῆλος. 'Ενγκαλίσθη τὸν Καΐῳ μετὰ δερμάτητος καὶ κατησπάσθη αὐτὸν κατὰ πρώτην φοράν μετά τοσαῦτα ἔτη.

«Καΐῳ, παιδὶ μου!» ἐψιθύριζεν ὁ γέρων καὶ οἱ δρθαλμοί του ἐξέφραζον ἀληθινὴν δερμάτητα.

«Ἐχε 'γειά, ἀγαπητέ μου πατέρα!» ἐλεγενεν ὁ Καΐῳ «εἰδε νὰ εἰσαι εὐτυχής.»

«Μὲ τὰς συντόμους ταύτας, καὶ ταχέως τὴν συνδιάλεξιν διακοπούσας προσφωνήσεις, κατέλιπεν ὁ Καΐῳ τὸ δωμάτιον.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ νιοῦ του, ὁ κόμης Φέλιξ ἑστάθη ἀπέναντι τοῦ κατόπτρου. Μὲ ἐρυθρόν τι μεταξών μανδήλιον ἀπέμαζεν ἐν δάκρυ ἀπὸ τῶν δρθαλμῶν του, ἀλλ' ἐπειπάλιν ἔδωκεν εἰς τὸ σῶμά του τὴν συνήθη ὄρδιαν στάσιν καὶ ἤρχισε νὰ μειδιᾷ μὲ δῆψιν ἐκφράζουσαν τὴν σύνασθησιν τῆς ὑπεροχῆς ἀνθρώπου, κατανικήσαντος τοὺς ἀντιπάλους του διὰ τῆς συνέσεως.

Ο βασικός κατέχει χρυσά ρευματα φωτὸς καὶ διηγάζει τὸ καταπράσινον δάσος τοῦ Δρόνιγχωφ, ἐν φυριδέσις πτηγῶν ἐνεφωλευον καὶ ἀναριθμήτα ἀόρατα ζωντανὰ πλάσματα ἀπήλαυν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ζωῆς.

Τὸ δάσος τοῦτο ἡτο τὸ λαμπρότατον κόσμημα τοῦ τόπου. Οὐδαμοῦ εὑρίσκοντα ὄμοιού τρόπου, οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπῆρχεν ἡρεμώτερα ἐρημία, λειώτερα ἡσυχία, οὐδαμοῦ σκιερώτεροι, δροσερώτεροι, ὑπὸ ἀγροτικῆς ποιήσεως περιβαλλόμενοι περίπατοι καὶ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἐπνεες τοσοῦτον καθαρὰ καὶ ὑγιῆς πνοη ὅσον ἐνταῦθα.

Εἰς ἡμισείας ὥρας ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔκειτο τὸ κτήμα μὲ τὸ ἀνθηρόν του, μὲ τοὺς ἀγρούς του, μὲ τὸν λειμῶνας του, περιζωνύμενον ὑπὸ τοῦ καταπρασίνον δάσους, ἀπειργάπτως ζωγραφικὸν καθιστάμενον ὑπὸ τῆς στενῆς λωρίδος ὑδατος, τῆς διασχιζούσης τοῦ δρόπροσθεν τοῦ παλατίου ἐκτενομένους λειμῶνας.

Πόσον εὐχάριστος, θὰ ἡτο ἐνταῦθα ὁ βίος, η ἡρεμος ἀπόλαυσις

τῆς ζωῆς, ἀνεν φροντίδων καὶ μεριμνῶν, ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ιδίαν συνειδήσιν, ἐν ἀποκλειστικῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ!

Μόλις πρὸ μικροῦ είχον τελειώση οι ἐργάται τὴν ἑστερικήν καὶ ἔξωτερικήν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρχοντικοῦ παλατίου. Ἄληθῶς εὐγενῆς καλλονή, ή καλλονή ἐκείνη, ήτις ζητεῖ τὴν πραγμάτωσίν της ἐν τῷ κατά τὸ φαινόμενον ἀτέχνω συνδυασμῷ ἀπλῶν θερειωδῶν χρωμάτων, περιέβαλλεν ὀλόκληρον τὴν ἔπαυλιν.

Αἱ σιδηραὶ κυκλίδες, αἱ ιδρυμέναι ἑκατέρωθεν τῶν λιθίνων κλιμάκων περὰ ταῖς εἰσόδοις, ἔλαμπον καὶ ἡστραπτόν εἰκ τοῦ ἐπιχρυσωματός των, καὶ αἱ ὑπὸ πρασίνων περιπλοκάδων περικεκαλυρμέναι μελανόχροοι θύραι καὶ τὰ παράμυρα ἀπετέλουν ὄφαιοτέρην ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἡρεμον λευκότητα τῶν κεκονιαμένων τοῖχων.

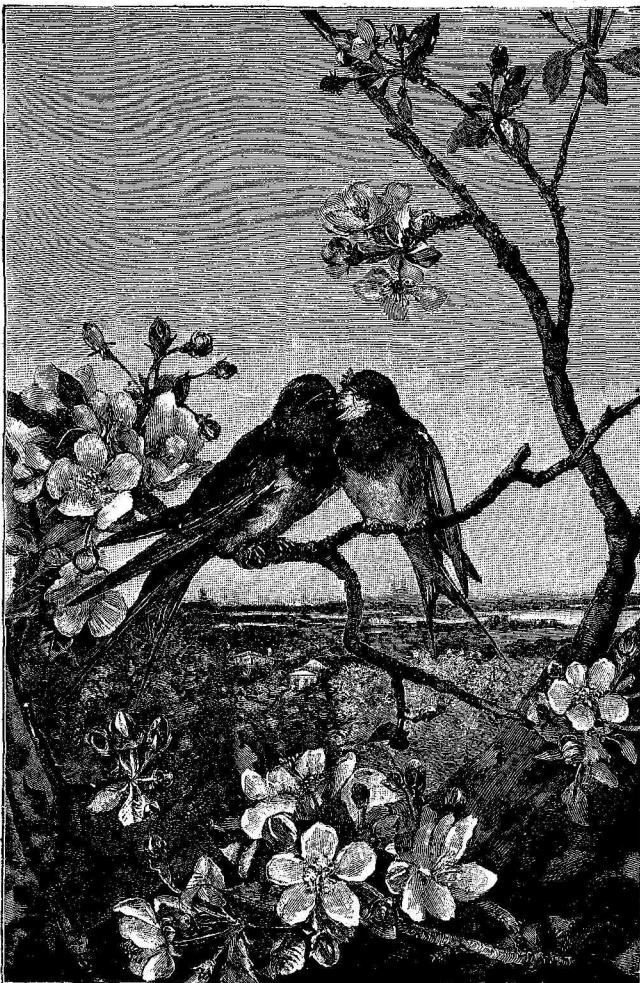
Καὶ εἰς τὰ ἔξω τῆς ἔπαυλης είχον ἐργασθῆ πολυάριθμοι ἐργάται ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδομάδας, οὗτας ὅστε τὰ πάντα, μεχρις αὐτὸν τοῦ κόμψης ἐπεξειργασμένους ἔντινον περιστερώνας ἐπὶ τῆς παρακειμένης αὐλῆς, ἔλαμπον καὶ ἡστραπτόν. Καὶ ὀλοκλήρος ἡ πόλις Σ. ἐλάμβανε ζωηρόταταν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐπιστροφῆς τοῦ κόμρητος. "Οχι μόνον ὁ κόμης Φέλιξ φόνος Βίτσωφρ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ κτήματα ἀτινα εἰχε παραλάβη κληρονόμικῶν παρὰ τῶν εὐγενῶν προγόνων του ἀλλ' ἡδη συναδενετο καὶ ὑπὸ φρασας, ει καὶ μηκετι νεαρᾶς γνωσκός, τῆς δόποιας τὴν ἐμφάνισιν μετὰ συντόνου προσδοκίας περιέμενον δοι οι εὐγενέστεροι κύκλοι τῆς υψηλῆς κοινωνίας.

Πάντες ἐγκωμίαζον τὴν εὐπροσηγορίαν καὶ φιλοφρονητικότητα τοῦ κόμητος, τὴν εὐκοινωνησίαν του καὶ τὴν — γενναιοδωρίαν του. 'Εκείνο δημος, τὸ δόποιον ιδιαίτερως προσειλκυσε τὴν γενικήν πρὸς αὐτὸν συμπάθειαν καὶ ἐμαρτύρει δι τι ἡ εἰς τὸ πάτριον ὁδαρος ἐπιστροφή του δὲν προῆλθεν ἐκ παροδικῆς ιδιοτροπίας, ήτο τὸ γεγόνος δι τι ὁ κόμης ἀμέσως ἐγένετο μέλος εἰς τινας λέσχας, εἰς τὰς δόποιας ἐσύχνασεν ἐπιμελῶς καὶ ἐπαγε τὸ ἐστέρεας μὲ τὰ λοιπὰ μέλη, ἡδη δὲ εἶχε κάρη καὶ διαφόρους ἐπισκέψεις εἰς τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄλλους πολίτας.

Ο γηραιός κόμης Σλειβεν ἡτο ὑπεράγαν εὐτυχῆς καὶ οὐχι ὄλιγητερον εὐτυχῆς ἡτο καὶ ἡ σύζυγός του, ει καὶ ὑπὸ διηγωτέρων ἐλπίδων ἐμφορουμένη, ἐπὶ τῷ συνδικεσίῳ τούτῳ.

Απαξ ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ ή Κλεμεντίνα 'Ιουλία ἐπεσκέψθη ἐν συνδικίᾳ μετὰ τῶν γονέων της τὸ Δρόνιγχωφ καὶ πλήρης χαρομούνος ἐκπλήξεως παρετήρησε τὰς φυσικάς καὶ τεχνικάς καλλονάς τοῦ κτήματος τούτου, ὅπερ ἐμελλε προσεχῶς νὰ γείνῃ καὶ ιδική της ιδιοκτησία.

Αἱ τρύφεραι καὶ ἀκατάπαυστοι φιλοφροσύναι τοῦ κόμητος Φέλιξ συνεκίνουν αὐτήν. 'Εν δῆλη δὲ τῇ φιλοφρονῷ συμπειριφορῇ του, ἀκόμη καὶ διαν αἱ περιστάσεις ἀφίνονται αὐτοὺς μόνους ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον, ὁ κόμης ἐφαίνετο πλήρης εὐλαβείας καὶ σεβασμού πρὸς τὴν Κλεμεντίναν 'Ιουλίαν καὶ τὴν ἐλαχίστην δὲ ἐπιθυμίαν της ἐμάντενε καὶ προελάμβανε μετὰ τοσαῦτης ζωηρότητος, ως διὰ τοῦ γεαρός τις ἐφαστής καὶ οὐχι ἀνήρ πλησιάζων εἰς τὴν γεροντικήν ἡλικίαν. Άλλ' δι το πάντων ἀφήρεσεν ἀπὸ τὴν Κλεμεντίναν

ΕΥΤΥΧΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ.

Εικόνα ὑπὸ Marie Laux.